

KURJER WARSZAWSKI.

Dodatek poranny.

PRENUMERATA.
Kurjer Warszawski wychodzi w dni powszednie wieczorem, w niedziele i święta rano, a nadto wychodzi stale w dni powszednie, z wyjątkiem dni poświęconych, dodatki poranne.
 Warunki prenumeraty podane są w nagłówku numeru głównego.
 Oddzielna przedpłata na dodatek poranny przyjmowana być nie może.

Dziś: Łucji Panny Męcz.
 Piątek: Spirydjona Bisk. W.
 Sobota: Ireneusza Męcz.
 Niedziela: Euzebjusza Biskupa.

OGŁOSZENIA.
Reklamy: za jeden wiersz garmontowy albo jego miejsce pierwszy raz 25 kop., każdy następny raz 20 kop.
Nekrologia: za jeden wiersz 15 kop.
Zwyczajne i małe ogłoszenia w dodatkach porannych nie zamieszczają się.
 Ogłoszenia i prenumeratę przyjmuje kantor codziennie od 8-jej rano do 8-jej wiecz., w niedziele i święta od 10 do 1 w poł.
 Poniedziałek: Łazarza Biskupa.
 Wtorek: Gracjana Biskupa.
 Środa: Fausty Wdowy.
 Czwartek: Teofila Męczennika.

Wschód słońca o godzinie 8 minut 0.	Wschód księżyca o godzinie 1 minut 54 w.
Zachód " 3 " 46.	Zachód " 2 " 28 r.
Długość dnia godzin . . 7 " 46.	Wysokość wody na Wiśle stóp 3 cali 9.
Ubyło " 8 " 57.	Dziś o godzinie 4-jej rano zimna 8° R.

Redakcja, Administracja i Drukarnia: plac Teatralny nr. 9. — Telefon Redakcji nr. 126. — Telefon Administr. 141.

KALENDARZ.

Imiona słowiańskie: Dziś Władysławy, jutro Sławibory.
Zgromadzenia: Posiedzenie członków wydziału kasy pożyczkowej Towarzystwa dobroczynności. (Gmach Towarzystwa na Krak.-Przedm.—5 po południu.)— Posiedzenie członków komisji II-jej warzywniczej Towarzystwa ogrodniczego. (Lokal Towarzystwa, Chmielna—7 wieczorem.)— Posiedzenie członków sekcji IV-jej rzemieślniczej Towarzystwa przemysłu i handlu. (Gmach Muzeum przemysłu i rolnictwa na Krak.-Przedm.—7½ wieczorem.)
Pobór wojskowy: Superrewizja popisowych z cyrkulów: Łazienkowskiego, nowoświeckiego i praskiego, którzy przy losowaniu wyciągnęli № do 381-go do ostatniego. (Baraki rekrutów na Pradze—8 rano.)
Wybory: Składanie kartek wyborczych na członków komitetu Towarzystwa rezerwy obywatelskiej. (Gmach Towarzystwa na Krak.-Przedm.—od 6—9-jej wieczorem.)— Składanie kartek wyborczych na członków komitetu delegacji wyborczej i delegacji rachunkowej Towarzystwa rezerwy kupieckiej. (Gmach Towarzystwa, Senatorska—od 6—9-jej wieczorem.)
Wystawy: Wystawa Towarzystwa sztuk pięknych. (Krak.-Przedm. № 15—od 10-jej rano do 6-jej po południu.)— Wystawa obrazów Krywulca. (Hotel Europejski—od 10-jej rano do 7-jej wieczorem.)— Wystawa szkiców. (Lokal stałej wystawy starożytności, Królewska № 1—od 10-jej rano do 4-jej po południu.)— Wystawa przemysłowa. (Muzeum przemysłu i rolnictwa na Krak.-Przedm. № 66—od 10-jej rano do 9-jej wieczorem.)— Wystawa konkursowa sztuki ornamentacyjnej i dekoracyjnej. (Krak.-Przedm. róg Królewskiej—od 10-jej rano do 4-jej po południu.)— Salon artystyczny spółki malarzy i rzeźbiarzy warszawskich. (Nowy Świat № 56—od 10-jej rano do 6-jej po południu.)
Teatry: Wielki: dziś „Noe”, jutro „Uriel Acosta” (1-szy raz);— Rozmaitości: dziś „Myszka”, jutro „Ciotka na wydanu”, „Stary jegomość” i „Reprezentant domu Milleri Ska”;— Mały: dziś „Nitouche”, jutro „Bettina”. (7½, wieczorem.)
Ogród zoologiczny: ulica Bagatela. (Otwarty codziennie od 10-jej rano do wieczora.)
Lombard miejski: Gotówki w kasie lombardu do rozdania na zastawy znajduje się na dzień dzisiejszy rs. 687 kop. 90. (Pożyczki wydawane nie będą. Wykup i prolongata uskutecznią się od 9-jej rano do 1-jej po południu.)

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE

Warsz. dziennikowi donoszą z Petersburga: W tych dniach senat rządzący na ogólnym zebraniu departamentów kasacyjnych będzie decydował o całym szeregu kwestyj, dotyczących ściągania kar stemplowych, a mianowicie: 1) czy powinna być nałożona kara kontrawencyjna, za napisanie umowy bez zachowania przepisów stemplowych, na pełnomocnika bezpośrednio działającego przy zawieraniu aktu, czy też na mocodawcę, chociażby ten ostatni osobiście nie brał udziału przy spisaniu umowy; 2) czy może być zaskarżony wyrok sądu drugiej instancji, według którego odrzucono skargę, podaną na sąd pierwszej instancji o nałożeniu kary za dopełnienie aktu wbrew przepisom stemplowym; 3) czy można nałożyć karę na mocodawcę, chociażby ten zawierał umowę przez pełnomocnika, jeżeli sąd uzna, iż pierwszy, przyjmując skutki umowy, nie mógł nie wiedzieć o wykroczeniu przeciw ustawie stemplowej. Nadto senat rządzący ma wyjaśnić następującą kwestję: czy można gruntu, nabytego przy zastosowaniu operacji wykupnej i za które część wykupnej pożyczki została do skarbu wniesiona, poddać sprzedaży przez publiczną licytację za dług jednego z członków rodziny w całości czy też w części.

Zgodnie z przedstawieniem warszawskiej rady miejskiej dobroczynności publicznej, ministerjum spraw wewnętrznych dozwoliło pozostawić nadal dzisiejszy szpital św. Jana Bożego. Szpital ten mieszczący 200 chorych, stanowić będzie filję centralnego szpitala w Tworzech; że zaś tworski szpital posiadać będzie 420 miejsc, ogółem więc w obu szpitalach znajdzie pomieszczenie 620 umysłowo chorych.

Dla oszacowania gruntów, zajętych z posesyj nr. 1769b i 998A pod rozszerzenie ulic Nowiniarskiej i Krochmalnej, wyznaczoną została na d. 15-ty grudnia r. b. komisja, złożona z p. o. starszego inżyniera, p. Zylńskiego, starszego budowniczego miasta, p. Cichońskiego, i inżynierów Modlińskiego i Włoczewskiego. Nadto zaproszono dwóch właścicieli sąsiednich posesyj.

Magistrat upoważniony został do nabycia z posesji nr. 2998c gruntu 290 łokci kwadr. pod regulację ulicy Górnej, po cenie rs. 1 kop. 20 za łokieć.

Stosownie do decyzji władzy wyższej, magistratowi poruczono wykreślić z hypoteki domu nr. 737/8 przysługującą mu służebność korzystania ze studni w tym domu, jako dziś nie mającą już racji bytu.

Prowadzone od wiosny roboty około budowy nowego oddziału drugiej grupy filtrów, w tych dniach ukończone zostały. Obecnie dokonywa się połączenie nowych filtrów z rurami głównymi, po-

czem nowa grupa filtrów puszczone będzie w ruch jeszcze w końcu b. m.

Sekcja kas groszowych odbyła wczoraj posiedzenie w Towarzystwie dobroczynności, na którym dopełnione zostały wybory. Na naczelnika sekcji wybrano radcę stanu, p. Aleksandra Piechowskiego, na zastępcę p. Franciszka Margasińskiego, na sekretarza sekcji p. Marjana Łętowskiego, na kontrolera p. Maksymiljana Berendsa. Na zarządzających kasami groszowymi zostali zaproszeni: w ochronie I przy ulicy Freta p. Adam Mikłaszewski, w ochronie II przy ulicy Ogrodowej p. Konstanty Zaborski, w ochronie III przy ul. Pańskiej p. Bolesław Kołodzieński, w ochronie IV przy ulicy Czerniakowskiej p. Franciszek Sikorski, w ochronie V przy ul. Mokotowskiej p. Tadeusz Sierzputowski, w ochronie VI przy ul. Furmańskiej p. Stefan Szostkiewicz, w ochronie VII przy ul. Moskiewskiej p. Ludwik Berger, w ochronie VIII przy ul. Grzybowskiej p. Józef Górski, w IX przy ulicy Piwnej p. Antoni Kowalski, w niemieckiej p. Wincentego Hryniewicza, który po 25-letnim spełnianiu tych obowiązków usunął się, w ochronie XII przy ul. Złotej p. Kazimierz Łazarowicz, w ochronie XIII przy ul. Nowolipie p. Józef Gerber i w ochronie XVI przy ul. Żelaznej p. Bolesław Boratynski.

Na „Gwiazdce” w sklepie nr. 12, prócz wymienionych dam, które raczą zająć się sprzedażą, przyjmie udział p. Marja z Karasińskich Sommerowa.

Berliner Börs. Courier otrzymała od głównego zarządu prasowego pozwolenie na debit w granicach państwa rosyjskiego.

Dowiadujemy się, iż sprawa inspektorstwa w Instytucie muzycznym już została rozstrzygnięta. Inspektorem pedagogicznym został mianowany prof. Gustaw Roguski, pełniący już od dwóch lat zastępczo za chorego s. p. Brzowskiego te obowiązki. Czynnici zaś gospodarcze, w charakterze rzędcy gmachu, powierzono p. Makowskiemu.

Naczelnik okręgu żandarmskiego, generał-lejtnant Brok, wyjechał wczoraj na objazd.

Wspomnienie pośmiertne.
 Zmarły w Płocku, jak to już donosiliśmy, s. p.

STRZASKANE KOLUMNY.

POWIEŚĆ WSPÓŁCZESNA

przez **Józefa Rogosza.**

(Dalszy ciąg.)
 — A czyż więcej czynię, niżem powinna?—zapytała z uśmiechem.
 — Ach, moja droga, gdyby wszystkie kobiety spełniały tak swoje posłannictwo, o ileż szczęśliwsze byłyby małżeństwa, o ileż piękniej światby wyglądał!
 — Nie chwał mnie tak, Gustawie, bo wiesz, że pochlebstwo jest najgorszym doradcą, a tu przede wszystkim radzić trzeba. Wilder się uwziął, chce nas zniszczyć, kto wie nawet, czy mu się Ustronia nie zachciało, musimy się więc bronić i zwyciężyć. Mnie się zdaje, że nie ma innego ratunku, tylko trzeba wziąć wyższą pożyczkę bankową.
 — Mąż gorzko się uśmiechnął.
 — Myślałem ja o tem zaraz po pożarze—rzekł—lecz czy sądzisz, że to sprawa tak łatwa? Przypomnij sobie, co się stało w rok po sprowadzeniu się naszym do Ustronia. Ty, obawiając się całkiem słusznie, byśmy kiedyś nie znaleźli się w położeniu bez wyjścia, głównie dlatego, że mam upodobania drogic, od których nie umiem odwyknąć, zyczyłaś sobie, bym coś dzieciom zapisał. Nie mogąc ci nie

przyznać racji, zahipotekowałem dzieci zaraz po banku i przeznaczyłem dla nich kwotę tak wysoką, że dziś właściwie na Ustroniu nic więcej nie można pomieścić.
 — Zwaz jednak, Gustawie, że cokolwiek teraz wezmiesz, będzie to tak dobrze dla dzieci, jak dla nas.
 — Prawda, przypuszczam nawet, że ten szkopol dałby się usunąć, lecz czy myślisz, że pożyczkę bankową uda mi się tak prędko wyrobić? Inny nierównie prędzejby to osiągnął, niż ja. Ponieważ panowie dyrektorowie banku wiedzą, że mój ojciec zerwał ze mną stosunki, a oni dla jego stanowiska wpływowego nadskakują mi wszędzie i we wszystkim, przeto nie ulega wątpliwości, że nim mi udzielią pożyczki, wpierw zapytają ojca, czy życzy sobie, by mi ją dali. A jeżeli ojciec, przez matkę namówiony, powie, że sobie tego nie życzy? Co wtedy? Przypuszę jednak, że wszystko idzie pomyślnie i że w tym kierunku nie mamy żadnych trudności do zwalczenia, to i w takim jeszcze razie pożyczki nie możemy prędko otrzymać, ponieważ bank musi wpierw Ustronie drugi raz ocenić i załatwić różne formalności, na co czasu trzeba. Ten środek, jakkolwiek radykalniejszy od innych, jest powolny, a tuby trzeba szybko działać, bo nóż czuje na gardle.
 — Więc co myślisz uczynić, Gustawie?
 — Zdaje mi się, że na razie tylko jedno da się zrobić. Zaraz jutro pojedę do Lwowa i ndam się do owego Salomona Wolfa, by go wybać. Jeżeli Wilder prawdę napisał, natenczas uzyskam u niego prolongatę, jakkolwiek nie bez ofiar, natomiast jeżeli

on jest tylko manekinem, przez tamtego podstawionym, to trzeba będzie rzucić się i pieniędzy szukać. Z jednej strony wniosę podanie do banku o pożyczkę, z drugiej przetrząsnę całe miasto, czy przypadkiem nie znajdę kupca na debinę. To niepodobiestwo, aby dziś tego artykułu nikt nie potrzebował. Tu jest w grze jakaś intryga, której trzeba kark skreślić. A jeżeli nie znajdę kupca, boć i to jest możliwe, w takim razie skoczę do Paryża i z pewnością złtamąd go przywiozę. Francuzi miliony rokrocznie na debinę wydają, czemu by mojej nie mieli kupić? Cóż, Stasiu, dobry mój plan?
 — Zdaje mi się, że jedyny. Jedź, Gustawie, jedź, bo nie ma chwili do stracenia. Ja tu sobie jakoś będę radę dawała.
 — Nazajutrz po tej rozmowie, hrabia Ustronie opuścił.
 — Zona sama została. Nie była jednak tak spokojna, jak przypuszczała, że nią będzie. W jej mowie, w ruchach i w wyrazie twarzy widać było rozdrażnienie. Co chwila o dzieci pytała, a ilekroć weszła do swego pokoju, padała zaraz na kolana i modliła się gorąco; gdy do niej Szalaska mówiła, najczęściej nie słyszała, była roztargniona i mniej cierpliwa niż zwykle. Wszystkie jej myśli były teraz przy Gustawie. Biedna kobieta wiedziała, co ją czeka. Jeżeli noga im się powinie i Ustronie straca, wtedy rodzice jej męża nie omieszkają powiedzieć, że stało się to przez nią. Samo takie przypuszczenie dreszczem ją przejmowało. Nie wniosła mężowi majątku, nie pomogła mu do zajęcia w świecie stanowiska wybitnego, lecz powinna była stworzyć mu przynajmniej

Władysław Holz, urodził się w Warszawie 1816-go roku i był synem ławnika tutejszego magistratu.

Po odbyciu praktyki oraz złożeniu wyższych egzaminów sądowych, został rejentem najprzód w Pułtsku, od roku zaś 1859-go w Plocku.

Zdolny prawnik, był ozdoba notariatu prowincjonalnego i pisma specjalne w zakresie hypotekoznawstwa zasilal.

Urządził w Plocku ogród wspaniały, mogący rywalizować z pierwszorzędnymi w kraju i organ miejscowy artykułami w zakresie pszczelnictwa obdarzał.

Jako obywatel wiejski, chętnie się garnał do usług publicznych i w szerokich kołach serdecznie żał po sobie zostawił.

= Dobrze się zapowiada.

Piątkowy koncert kompozytorski dyrektora „Lutni”, p. Piotra Maszyńskiego, zapowiada się pod względem doboru sił wykonawczych wyjątkowo świetnie.

Partję fortepianową przyjął p. Al. Michałowski, który aż pięć różnych utworów koncertanta da nam usłyszeć; skrzypce—p. Barcewicz, śpiew solowy—p. Dąbrowska i p. Ghodakowski, no, i wreszcie „Lutnia” w pełnym komplecie.

I czegoż więcej trzeba?

= „Lutnia”.

W koncercie na rzecz studentów weterynarii, oprócz osób poprzednio wymienionych oraz p. Myszułgi, przyjmie także udział chętna zawsze do obywatelskich usług „Lutnia”.

Lutniści odśpiewają pięknie i dowcipną w rytmie i układzie humorystyczną „Pieśń turecką” Mendelssohna.

= Ze sztuki.

* Stale zamieszkały w Monachjum artysta-malarz Wacław Szymanowski, w dniu wczorajszym przybył do Warszawy.

* Buch na wystawie szkiców w salonie na Nowym-Swiecie codziennie się wzmaga.

Napływ prac jest tak znaczny, iż w tych dniach zarząd wystawy otwiera piątą salę—obrazy bowiem w czterech już istniejących pomieścić się nie mogą. Sprzedaż idzie różno.

* Bawi w Warszawie artysta-malarz Wojeścił Piechowski, autor „Chrystusa pomiędzy łotrami”.

* Na wystawę międzynarodową do Paryża, prócz dawniej wymienionych, wysyłają swoje dzieła malarze: Szyndler, Mirecki i Fr. Zmurko.

* Donoszą nam z Paryża, iż rzeźbiar Cyprian Godebski, z powodu zajęć przy nowonabytej przez siebie kopalni marmuru, zawiesił na pewien czas pracę na polu sztuki.

= Na wystawie.

W końcu bieżącego tygodnia będą wiadome rezultaty ekspertyzy sędziów.

Sprzedaż idzie żwawo, o czem świadczy ciągle zmiana wystawionych okazów.

P. Matlak sprzedał dwie ławki szkolne według wystawionego modelu.

= Nowa zabawa.

Mielśmy już sposobność wspominać, iż w d. 30 b. m. odbędzie się w salach resursy obywatelskiej

zabawa gospodarczo-spożywcza, na wzór festynów, urządzanych corocznie za granicą i cieszących się u tamtejszej publiczności stałą i zasłużoną popularnością.

Dochód przeznaczono dla III-iej szwalni i panie, należące do zarządu tejże, przystąpią w tych dniach do zbierania darów.

Naturalnie, iż najmniejszy nawet datek w naturze zostanie z wdzięcznością przyjęty.

Byłoby pożądanem, aby pp. kupey i handlujący, do których zgłoszą się damy kwestujące, umieli ocenić ich bezinteresowność i, choćby ze względu na sympatyczny cel zamierzonej zabawy, nie utrudniali paniom zadania i tak niezbyt przyjemnego...

Instytucje tego rodzaju, jak nasze szwalnie, nie apelują zresztą nigdy naprzód do ofiarności mieszkańców syreniego grodu, jesteśmy też przekonani, że niniejsza wzmianka wystarczy, aby zapewnić kwestarkom najlepsze wszędzie przyjęcie, zaś samej zabawie świetne powodzenie.

Szczegóły zabawy, zupełnie dla Warszawy nowej, ciekawej i dobrze się zapowiadającej, podamy w czasie właściwym, tymczasem polecamy sympatyczne przedsięwzięcie uwadze i pamięci ogółu.

= Wybory.

Co 6 lat odbywają się w magistracie pod przewodnictwem prezydenta miasta wybory po 3-ch członków do 12-tu parafij, czyli 36-iu członków doзору kościelnego.

Z liczby 36-iu wybieranych bywa 12-tu członków do dozoru nad cmentarzami, czyli 4-ch do cmentarzy, 4 ch do karawanów i 4-ch do kasy pokładnego.

Z uwagi, że na Brudnie otworzono nowy cmentarz przed trzema laty, właśnie odbyły się takie wybory, na których p. prezydent Starynkiewicz wniósł, ażeby członkowie podzielili czynności pomiędzy siebie w ten sposób, iżby połowa zajęła się Warszawą, a połowa Pragą.

Wniosek ten nie przypadł do gustu członków doзору z uwagi na odległość cmentarza brudnowskiego, skutkiem więc tego p. prezydent zwołał na dzień wczorajszy posiedzenie wyborcze, celem ostatecznego wyboru członków do dozoru nad cmentarzami każdym oddzielnie.

Rezultat wypadł, jak następuje: na członków doзору nad cmentarzem powązkowskim wybrani zostali pp.: hr. Roniker, Jasiński, Tomaszewski, Tokarski, Fukier i Greczmajer, na członków dozoru nad cmentarzami: brudzińskim, kamionkowskim i cholerycznym wybrani zostali pp.: Skoryna, Jan Stopezyk, radca stanu Wenda, Herman z Grochowa, Dunin i Sobolewski.

= Kasa zjednoczenia.

Na wczorajszym posiedzeniu zarządu kasy zjednoczenia urzędników i oficjalistów kolei warsz.-wiedeńskiej i warsz.-bydgoskiej, odbytem pod przewodnictwem p. Sulikowskiego, dyrektora, w asystencji p. Wurcela, inspektora kolei i p. Wolfa, radcy prawnego, przyznano: pensje emerytalne 42 uczestnikom kasy w sumie 16,237 rs. 10 kop., 16-tu wdówom po uczestnikach w sumie 2,801 rs. 25 kop., oraz alimentów 18-tu małoletnim dzieciom w sumie 442 rs. 55 k.

Odczytano następnie zawiadomienie rad zarządających o zatwierdzeniu wypracowanych przez za-

rząd zmian w dotychczasowej ustawie, z tem nadmienieniem, że zmiany obowiązująć będą od 1-go stycznia 1889-go r., i że Towarzystwo wnieść będą na rzecz kasy zamiast dotychczasowej sumy sześćdziesięciu kilku tysięcy rubli rocznie, sumę 100,000 rs., do czasu mającej się wprowadzić ustawy, na ogólnych zasadach opartej.

Zmiany wprowadzone do dawnej ustawy, lat kilka przez zarząd wypracowywane i przez ogół uczestników przyjęte, odnoszą się przeważnie do podniesienia dochodów kasy i obostrzeń w nabywaniu praw emerytalnych.

Od pensyj i gratyfikacji opłacać będą uczestnicy po 8%, a dotychczas opłacali tylko od pensyj po 6%, w razie zaś podwyższenia płacy nie dwu, jak dotąd, lecz 6-miesięczną podwyżkę wnieść będą na rzecz kasy; nadto uczestnicy dopiero po wysłużeniu 10-iu lat w służbie kolei nabywać będą praw do pensji emerytalnej, a więc wdowy i dzieci po uczestnikach, którzy zmarli przed wysłużeniem 10-ju lat, nie otrzymają pensji emerytalnej i alimentów, tylko zwrot składek.

Przewodniczący zawiadomił także zarząd, że na zasadzie wniesionego do niego podania pewnej liczby uczestników, pomiędzy którymi było 6-iu członków zarządu, upoważnił bank handlowy, aby podpisał na rachunek kasy zjednoczenia nową pożyczkę ruską do wysokości pół miliona rubli i w tym celu przesłał gotowiznę do banku w sumie 20,000 rs.

Postanowiono zarazem, aby do dnia 1-go lutego 1889-go r. nabywać za napływającą gotowizną papiery pożyczki wschodniej.

Nakoniec na przedstawienie przewodniczącego zarząd, sekretarzowi kasy p. Kwietniewskiemu, podniósł pensyj do 2,000 rs. rocznie, p. Szulcowi, pomocnikowi, do 1,300 rs. i p. Rolbińskiemu, rachmistrzowi, do 800 rs, a to w uznaniu gorliwej pracy.

= Przed posiedzeniem.

W d. 21-ym b. m. odbędzie się, o godz. 4-iej po południu, w posesji na Koszykach posiedzenie uczestników spółki Muzeum pszczelniczego.

Komisja rewizyjna, wyznaczona do rozpatrzenia spraw finansowych instytucji, złożyła już swoje sprawozdanie, które też będzie głównym przedmiotem obrad.

Należałoby dolożyć starań, iżby licznie zebrani uczestnicy Muzeum położyli raz tamę gorszącej wadli i uporządkowali interesa zakładu, który, dobrze kierowany, może krajowi oddać rzetelne usługi.

= Kongres krawców.

Niektórzy krawcy tutejsi otrzymali zawiadomienie o mającym się odbyć w Nowym-Jorku kongresie krawieckim.

Komitet, zarządzający ów meeting, zaprasza naszych rzemieślników do współdziałania w zgromadzeniu międzynarodowym.

Czy pojedają?..

= Zamiast gratyfikacji.

Oficjaliści pewnego kantoru fabrycznego w tych dniach otrzymali zawiadomienie, iż z przyczyny niepomyślnego biegu interesów, zarząd nie wypłaci im zwykłych gratyfikacji „na gwiazdkę”.

Atoli na zachmurzone czoło rozczarowanych spójrzała figlarna fortuna.

szczęście domowe i cnotami swemi zaskarbić sobie szacunek tych, którzy jej nienawidzili. Zdawało jej się, że pierwsze osiągnęła, lecz niechętnych czy zwyciężyła? Na przypadek ruiny, rodzice męża z pewnością ją potępia. To ją przerażało. Przemysłowa na sposoby, mogącemi ich z kłopotów wprowadzić, ale nie widziała żadnego. Wszystko zależało od podróży Gustawa.

W takim stanie znajdowała się dusza pierwszego dnia po jego odejściu. Ale nazajutrz choć sen uciekał w nocy od jej powiek wstała weselsza, na siłach pokrzepiona, jakby w nią nowy duch wstąpił. Ubrała się prędko, z Szalaską o zwykłej godzinie odbyła inspekcję po gospodarstwie, z ekonomem rozmawiała długo i szeroko o nowych budynkach, które już zaczęto stawiać, we wsi odwiedziła kilku pacjentów, wogóle zajmowała się wszystkim z dawną gorliwością. W południe, po śniadaniu, zamknęła się w swoim pokoju, całą godzinę w nim przesiedziała, a przed trzecią wydała polecenie, by stangret zaprzął do powozu. Gdy konie zajęchały, wsiadła z panną służącą, która coś niosła w szal owiniętego i kazała wieźć się do miasta.

Powóz stanął przed mieszkaniem dra Mroczyńskiego.

Hrabina była tu kilka razy z mężem, lecz sama dopiero pierwszy raz. Siostrę doktora znalazła osobliście i wysoko ją cenila, tak dla pracowitości, jak i dla jej cnot domowych. Ale nie do niej przyjechała. Dziś chciała się widzieć z samym doktorem, a chociaż wybrała taką godzinę, o której próboszcza zwykle w domu nie było, by się jednak po do tego

upewnić, wysłała wpiery pannę z zapytaniem, czy doktor może ją przyjąć. Za chwilę zbiegł lekarz na dół, bez kapelusza, zmieszany. Przyskoczył do powozu i głosem urywanym przemówił:

— Pani hrabina życzyła sobie mnie widzieć... jestem na jej rozkazy.

— Ależ nie tu, konsyljarzu, nie tu! — z uśmiechem odrzekła. — Czuję się trochę cierpiąca, chciałabym więc zasięgnąć pańskiej porady... Jeżeli konsyljarzu sam jesteś, wstąpię na chwilę.

— Ależ proszę pani hrabiny, proszę, jestem sam jak palec.

— Ty, Karolciu—dudała, do dziewczyny się zwracając—poczekasz, póki cie nie zawołam.

Podał jej ramię i po wschodach na górę zaprowadził. W mieszkaniu było czysto, pięknie, wonięjaco, bo ani doktor, ani próboszcz cygar nie palili, za to doktor odświeżał codzień swój apartament zapachem ambry, którą palił na metalowym trójnożku.

Hrabina weszła do salonu i czasu nie tracąc, zaczęła mówić, co ją tu właściwie sprowadziło.

Ich położenie materialne było ciężkie, nawet okropne. Straty przez pożar poniesionej nie mogąc niczem pokryć, a na domiar złego Wilder wypowiedział im całą pożyczkę. Jeżeli jej nie zapłaca, będą zgubieni. Mał pojechał właśnie do Lwowa, by się układać i szukać bądź kupca na drzewo, bądź pożyczki na Ustronie, ona zaś w interesie niezmiernie delikatnym, lecz zostającym w związku z ich położeniem, przybyła tu, do doktora, by go o coś ważnego, prosić.

— Przyjechałam, konsyljarzu, z całym zaufaniem,

bo cię poczytuje za naszego prawdziwego przyjaciela Czy tak?!

— Ach pani hrabino, mogłaśbyś wątpić?!

— Prośba moja jest tego rodzaju, że wolno mi ją powierzyć tylko takiemu człowiekowi, na którego charakter i serce mogę liczyć. Obowiązek nakazuje mi wyteżyć wszystkie siły i mężowi pomóc, a że nie mam nic więcej prócz moich klejnotów, z nich więc postanowiłam zrobić ofiarę. Nie jest ich wiele, ale wartość ich jest znaczna, ponieważ Gustaw kupował zawsze tylko rzeczy prawdziwie piękne i cenne. Nie mając nikogo, komubym je mogła powierzyć, proszę cię gorąco, konsyljarzu, zajmij się nimi, jak swoją własnością, zastaw je gdzie lub sprzedaj, a ja pieniądze z tad uzyskane, mam nadzieję, że mężowi spokój okupię. Spodziewam się, że otrzymasz za nie najmniej sześć tysięcy, może nawet więcej, w każdym więc razie będzie to suma pokaźna, za którą znaczna część naszych długów zaspokoim.

— I pani hrabina ich nie żałuje?

— Wierz mi, konsyljarzu, ja ich mogę żałować tylko jako pamiątki ówyci chwil spokojnych, w których nie wiedzieliśmy, co to walka o byt jako wspomnienie tego uśmiechu radosnego, z którym mi Gustaw ofiarowywał, w żadnym jednak razie nie będę ich żałowała jako rzeczy służącej do mej ozdoby.

Ach! konsyljarzu. Kobieta rzucił nawet koronę pod stopy męża ukochanego, nie dopiero garść marnych świecidełek, byle mu tem godzinę spokoju okupiła.

(Dalszy ciąg nastąpi.)

One gdaj na los trzymany wspólnie przez pracowników kantoru padła wygrana w sumie 2,000 rs. i niefortunni skądinąd znaleźli się w posiadaniu gotówki, przewyższającej zwykłą gratyfikację...

Los przyjął tedy na siebie rolę... hojnego pryncypala.

Wykup klejnotów.

W dniu wczorajszym w jednym z lombardów tułajskich zostały wykupione klejnoty, zastawione przed paru laty przez naczelnika wędrowniej bandy cyganów.

Klejnoty składają się: z berła srebrnego, ozdobionego główką szczerozłota, inkrustowaną drogiemi kamieniami, z pierścienia z amethystem, trzech bransolet wysadzanych szafirami, wreszcie pułara złotego.

Wszystkie te przedmioty były zastawione za 1,700 rs.

Wykupujący kosztowności przybył z Pesztu i przedstawił upoważnienie, zalegalizowane w konsulacie ruskim.

Naśladowca Hantowerowej.

Od pewnego czasu w piśmie codziennych zaczęły pojawiać się ogłoszenia następującej treści:

Potrzebna jest panna do zarządu sklepem, pierwszeństwo mają z prowincji, posiadające kaucję; wiadomość w cukierni X. przy ulicy N.

Poszukujących pracy, choćby za kaucją, nigdy nie brak, to też cukiernik nawiedzany był stale przez różne osoby pięci pięknej, które odsyłał do owocarni W. Z., mieszczonej się przy ulicy Marszałkowskiej.

Niedoświadczona dziewczęta składały swój ciężko zbierany grosz w ręce wyżyłkacza i oszusta, gdyż, jak się później okazało, sklep był napelniony pastami koszykami i pudełkami.

Jedną z zawiedzionych, p. A. K., złożyła skargę w policyi, lotr zatem nie uniknie zasłużonej kary.

Kradzieże.

Z otworzonego wytrychem poddasza domu nr. 29 przy ulicy Muranowskiej Abramowi Lewinowi skradziono bieliznę wartości 100.— Z mieszkania Pawła Erdrejcha przy ul. Świętojerskiej pod nr. 86-ym za pomocą wylamania drzwi skradziono futro damskie, dwie suknie, samowar i inne rzeczy, ogólnej wartości 200 rs. — Na stacji kolei terespolskiej skradziono 95 łucichów stalowych od wagonów wartości 281 rs. — Podczas przewożenia rzeczy z hotelu niemieckiego na Nalewki pod nr. 13-ty, Kuperowi Fejgelsonowi skradziono skrzynię atlasu wartości 250 rs.

Zuchwały złodziej.

Wczoraj, w chwili odejścia pociągu kolei terespolskiej, przyłapano mieszkańca Nowoaleksandrowska, gubernii kowieńskiej, Szmulę Mowsze Losiera, który usiłował okraść jednego z podróżnych.

Ponieważ na razie nie było policyi, poleciono służącemu kolei, Pawłowi Karcewskiemu, odprawić złodzieja do cyrkulu. Losier w drodze wy dobył nóż i ugodził nim w pierś Karcewskiego, który upadł na bruk, sam zaś umknął.

Brawura pijaka.

W szynku na Nowej Pradze Anżelmem Pajączkowski, posiadający ustaloną sławę pijaka, wypił duszkiem kwartę okowity. Po wyjściu z szynku, Pajączkowski upadł i na miejscu życia zakończył.

W tłoku.

Obłąka zuchwałej kradzieży padł Jurek Majerowicz, zamieszkały na Nowiniarskiej pod nr. 14-ym. Majerowicz, mając do wysłania rs. 500, udał się do oddziału piewzowego na Nowolipki.

Tu, w tłoku, M. poczuł, że ktoś ujął go za boczny kieszeń, nie mogąc jednak na razie wydostać się z sali, przytrzymał silnie palto, by go nie okradziono.

Przeważność była ponieważ, gdyż złodziej zdolał już zabrać M. pugilares, w którym, oprócz 500 rs. gotówka, znajdowało się w eksli przeszło na 1,000 rs.

Ponieważ M. zauważył stratę zbyt późno, o ujęciu złodzieja na razie nie mogło być mowy.

Zbiegły rekrut.

Przed kilkoma dniami do bataljonu 10-go rezerwowego w cytańdali zaliczony został rekrut, Abram Aikowicki.

A., nie mając ochoty służyć w wojsku, postanowił uciec. Zamiar swój wykonał nader prędko, zabrał bowiem podoficerowi W. Kotowski, piasecz oraz czapkę i tak ubrany, niepostrzeżenie wy dostał się za bramę.

Dotychczas do ul. Pokornej, zrzucał piasecz i czapkę i zbiegł. Uniform ten znalazła policja i odesłała do bataljonu.

Podrzucenie.

Wczoraj nad ranem stróż domu nr. 10 przy ulicy Gesiej znalazł pod bramą podrzuczonego trzytygodniowego chłopczyka, bwinietego w pieluski białe i dwie chustki wełniane.

Małenstwo odesłano do domu podrażków.

W obiedzie.

W dniu wczorajszym, jakaś kobieta przyzwyczajona ubrana podziedziły do pani Ch., zamieszkałej pod nr. 39-ym przy ul. Chmielej, usiłowała uprowadzić trzyletnią dziewczynkę, która matka prowadziła za rączkę.

Nieznanajoma posunęła swój gwałt do silnego pobicia pani Ch., stwierdzając, że dziewczynka jest jej córką.

Była to obłąkana Karolina Z., którą oddano pod dozór robiny.

cznych za 1.500 rs. Można podjąć się dostawy w całości lub częściowo.

Jutro, o godz. 5-ej po południu, w gmachu Towarzystwa dobroczynności odbędzie się posiedzenie członków wydziału sierot i ochron, w celu dopełnienia wyborów na r. p.

NEKROLOGJA.

† S. p. Teresa Schall, po długich i ciężkich cierpieniach, opatrzona św. sakramentami, zakończyła życie dnia 10-go grudnia r. b., przeżywszy lat 74. Pogrzebna w smutku rodzina zaprasza na żałobne nabożeństwo do górnego kościoła św. Krzyża, w dniu 13-ym b. m., to jest we czwartek, o godzinie 11-ej zrana, oraz na wyprowadzenie zwłok w tymże dniu z dobieg kościoła zaraz po skończonym nabożeństwie na cmentarz powązkowski. — 2-1259—

KAZIMIERA Z WOŁOWSKICH WOŁOWSKA.

wdowa po mecenasie Janie Tadeuszu, po długich i ciężkich cierpieniach, opatrzona św. sakramentami, zasnęła w Bogu, przeżywszy lat 88. W głębokim smutku pozostała córka zaprasza krewnych, przyjaciół i znajomych na żałobne nabożeństwo do górnego kościoła św. Krzyża d. 14 b. m., tj. w piątek, o godz. 11-ej i pół zrana, oraz na wyprowadzenie zwłok zaraz po skończonym nabożeństwie z tegoż kościoła na cmentarz powązkowski. — 1258

B. p. Matylda z Batawów KORNBLUM,

po długich i ciężkich cierpieniach, przeżywszy lat 42; rozstała się z tym światem w dniu 13-ym grudnia r. b. Pozostały w nieutulonym żalu mąż wraz z córką zaprasza krewnych, przyjaciół i znajomych na wyprowadzenie zwłok z mieszkania przy ulicy Karmelickiej Nr. 14, w piątek, to jest dnia 14-go b. m., o godzinie 11-ej zrana na cmentarz wyznania mojżeszowego. — 8750

† W dniu 14-ym grudnia, to jest w piątek, jako w drugą bolesną rocznicę śmierci s. p. Antoniego Rutkowskiego, profesora warsz. konserwatorium muzycznego, odbędzie się za spokoju jego duszy nabożeństwo żałobne w kościele św. Aleksandra, o godzinie 10-ej zrana, na które pozostała w smutku wdowa z córeczką zaprasza krewnych i przyjaciół. — 3-3719

† W piątek dnia 14 grudnia, jako w trzecią bolesną rocznicę śmierci s. p. Ludwika Kozłowskiego, odbędzie się nabożeństwo żałobne, o godzinie 11-ej zrana, w kościele św. Krzyża, na które wdowa i dzieci zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych. — 3740—

Z ostatniej poczty.

Kraków 12-go października. — Spokojny gród podwawelski został dziś zaalarmowany z powodu poważnego zaburzenia, wywołanego przez szweców tułajskich. Liczny ich tłum napadł i zniszczył magazyn obuwia Fraenkla. Policja, nie mogąc usмирzyć zaburzenia, wezwała interwencji wojska, które wystąpiło na zagrożone miejsca. Wojsko i straż ogniowa zamknęły ulicę Grodzka. Przeszło 30 osób uwięziono. Kilku policjantów jest ciężko pobitych. Patrole przebiegają ulicę.

Berlin 10-go grudnia. — Dzisiejszy Reichsanzeiger ogłasza następujące depeze, wymienione w d. 2-im grudnia przez cesarzów Niemiec i Austrii. Depesza pierwszego opiewa: „Jego cesarsko-królewskiej mości cesarzowi Austrii w Miramar. Uczuвам silną potrzebę serca raz jeszcze wyrazić ci moje najgorętsze i najserdeczniejsze życzenia w dniu dzisiejszym. Z najgłębszą wdzięcznością pamiętam o dowodach wierności przyjaźni, jakie mi zawsze dawałeś. Bóg niech cię długo jeszcze utrzymuje przy życiu dla dobra naszych obu ludów i dla pożytku europejskiego pokoju. Tysiąc pozdrowień cesarzowej. Wilhelm.”

Odpowiedź brzmiała: „Jego ces. i król. mości cesarzowi Wilhelmmowi w Berlinie. Pierwszą chwilę po moim powrocie z Miramar do Wiednia poświęcam dopełnieniu obowiązku serca, aby ci podziękować z równą serdecznością za przysłane mi ponownie życzenia i prosić cię, abyś o mojej wierności przyjaźni również był świadczonym, jak ja wierzę w twoją wśród wszelakich okoliczności, ufając, że nasz nierozwalny związek przyjaźni zapewni pokój i przynieść obfite błogosławieństwa. Cesarzowa serdecznie dziękuje za pozdrowienia. Franciszek Józef.”

Berlin 10-go grudnia. — Norddeutsche allgemeine Zeitung polemizując ze Standardem powiada: „Możemy tym razem w sposób półurzędowy stwierdzić, że wprawdzie już napiętnowana przez nas niewłaściwa i nienawistna napaść niektórych dzienników wolnomysłnych i zachowawczych na stosunki wewnętrzne Austrii była dla sfer rządowych w Niemczech niepodziarkną wcale niepożądaną, o której początku i celu dotąd brak nam informacji.” Dalej zaprzeczka rzeczony organ pogłoskom londyńskim, jakoby ks. Bismark wypracowywał plan kurateli nad Turcją, która sprawowałyby Niemcy, Austrija, Włochy i Francja.

Poznań 10-go grudnia. — Komitet wyborczy miasta Poznania wzywa wyborców do rady miejskiej z klasy II ej, aby we środę podczas ściślejszych wyborów od głosowania się wstrzymali, gdyż walka toczy się będzie jedynie pomiędzy kandydatami niemieckimi.

Paryż 9-go grudnia. — Zwołany przez Laguerre'a meeting boulanżystów w Epital został przez przeciwników udaremnlony. Laguerre'a wygwizdano. Policja musiała opróżnić salę.

Paryż 9-go grudnia. — W departamencie Var wybrany został deputowanym słynny generał komuny, Cluseret.

Tyret 10-go grudnia. — Z Neapolu telegrafują: Dzisiaj policja ujęła jurystę Luigi Alfani i technika Ernesta Rossi, członków anarchicznego związku Imbrianięgo, w chwili, gdy bombę wielkości głowy mieli wrzucić do przedsionka konsulatu niemieckiego. Aresztowani odmówili wszelkiej wiedzy. Podczas pobytu cesarza Wilhelma w Rzymie byli oni obadwaj trzymali przez policję w więzieniu.

Londyn 10-go grudnia. — Na dzisiejszem posiedzeniu izby gmin oświadczył minister wojny Stanhope, że według raportu jen. Grenfell'a siły jego w Suakimie wynoszą obecnie 4,500 ludzi, lecz mimo tego posiadkami nie gardzi. Z tego powodu wysłano znów z Suezu szwadron huzarów angielskich i 300 ludzi piechoty do Suakimu.

Telegramy „Kurjera Warszawskiego”.

Wiedeń 12-go grudnia. (Tel. pryw. Kurj. W.) — Mowa wczorajsza Jaworskiego (dotychczasowego wiceprezesa Koła polskiego; przyp. red.) w rozprawach nad ustawą wojskową sprawiła silne wrażenie zarówno w izbie, jak u dworu. Zdęcydowała ona o wyborze mowy na prezesa Koła w miejsce zmarłego Grocholskiego.

Budapeszt 12-go grudnia. (Tel. pryw. Kurj. Warsz.) — Wczoraj w „Orfeum” tutejszem akrobatka, trzymając dziecko w zębach, runęła na podłogę wskutek zerwania się trapęzu. Dziecko oslepnie, ona sama ma mózg silnie nadwreżony.

Lwów 12-go grudnia. (Tel. pryw. K. W.) — Izba sądowa uchwaliła na posiedzeniu dzisiejszem ad hoc zwołanem, wskutek aresztowania Krajewskich, przeprowadzić nowe śledztwo w sprawie kukizowskiej.

Berlin 12-go grudnia. (Tel. pryw. Kurj. W.) — U ks. Bismarka odnowiły się dotkliwe cierpienia neralgiczne.

Rzym 12-go grudnia. (Tel. pr. Kur. W.) — Minister wojny przyspieszył dostawę nowych karabinów.

Bukareszt 12-go grudnia. (Tel. pr. K. W.) — Ustępi adresu izby deputowanych do korony, odnoszący się do polityki zewnętrznej rządu, wyraża zadowolenie wobec wyborczych stosunków Rumunii z mocarstwami i państwami sąsiadującami. Rumunia, jako pionierka cywilizacji nad dolnym Dunajem, powinna być trwałym i szczerym filarem pokoju, nie zrzekając się wszakże gotowości do poświęcenia wszelkich ofiar, jakich obrona kraju i armja wymagają. (Aj. półn.)

TELEGRAMY HANDLOWE.

Berlin 12-go grudnia. (Tel. prywatny Kurjera Warsz.) — Korzystne usposobienie wczorajszego zebrania nie skłoniło bynajmniej dzisiejszej giełdy do rozpoczęcia czynności w równie dobrem usposobieniu. Ponowne wysiłki graczy na zniżkę osłabiły tendencje na wstępie, tak że ruble dostawowe sprzedawano z początku po 205 i 204.75. Tymczasem stanowiący zamiar giełd paryskiej i petersburskiej podtrzymywania kursu waluty przez dokonywanie zakupów nie tylko wstrzymał zniżkę, lecz nawet podniósł ceny niektórych walorów. Niekorzystny stan rynku pieniężnego nader uciskająco wpływa na przebieg zebrania. Zwraca powszechną uwagę skup rubli w gotowiznie, dokonywany przez potęgi giełdowe. Tendencja bez zmian. Ruble w transakcjach natychmiastowych zyskały 20 fen., w dostawowych zaś 25 fen. Krótka Warszawa podniosła się ledwie o 5 fen. Krótka Petersburg o 20 fen., długi zaś, zależny od pasów rynku pieniężnego, spadł o 20 fen. Z papierów ziemskie zaroboty o 10 kop., likwidacyjne zaś o 40 kop. Z ruskich walorów płacono za pożyczkę wschodnią trzeciej serii 20 kop. w złocie więcej; wyższe również ceny osiągnęto za 4 1/2% listy zastawne ruskie, premjówki, 6% rente, 5% pożyczkę złotą oraz za konsule z 1880-go r., wskutek dokonywanych na rachunek Paryża zakupów. Kredytówki notowano o 1 3/10% wyżej. Ceny żyta również podskoczyły w górę; żyto w towarze gotowym zrodziło o 1 markę, a w dostawowym o 1 m. 50 fen.

NOTATNIK TERMINOWY.

Do dnia jutrzejszego wydział gospodarczy kolei nadwślanskiej na Pradze będzie przyjmował deklaracje na dostawę następujących artykułów: wyrobów gumowych za 3,500 rs., lamp, latarni i tarcz sygnałowych za 1,800 rs.; materiałów aptecznych i chemicznych za 5,000 rs., oraz wyrobów pasamoni-

Berlin 12-go grudnia (notowanie urzędowe giełdy).

Table with exchange rates for Berlin 12th December. Columns include items like 'Bil. ban. rus. w tr. nat.', 'Wekle na Warszawę', and 'Wek. na Petersb. krót.', with corresponding rates.

Kursa z dnia 11-go grudnia: 206.25, 205.70, 204.50, 202.20, 205.50, 61.60, 60.10, 157.10, 150.75, 154.75.

Petersburg 12-go grudnia. — Wexle na Londyn 98.25. — Pożyczka premjowa I-iej emisji 271. — Pożyczka premjowa II-iej emisji 242 1/2. Pótmperjały 7.81.

Odesa 12-go grudnia. (Tel. pryw. Kurjera Warsz.) — Działano za pud: pszenica sandomierka biała 95—110 kop., ozima żółta 88—108 kop., ozima czerwona 87—108 kop., ozima Besarabska 82—107 kop., girką 82—103 kop., żyto 53—57 kop., owies 45—55 kop., jęczmień 52—57 kop.

SPRAWOZDANIA Z TARGÓW.

Targ na Pradze dnia 12-go grudnia. — Przy spokojnem opanowaniu targu dowozy były bardzo ograniczone, wyniosły bowiem tylko 7 wagonów. Pszenica spokojnie wyborewa 100 do 105 kop., średnia 93—98 kop., ordynaryjna 85—88 kop. Żyto słabiej, dowieziono 4 wagony. Sprzedano jeden wagon średniego po 67 kop. i 2 gorszego po 63 kop., wyborowego brak.

Gdańsk 11-go grudnia. — Pszenica krajowa spokojnie, bez zmiany. Towar tranzytowy w dobrym gatunku był mocno poszukiwany, inne gatunki zaniedbane. Płacono za polską tr. czerwono-pszta 124 f. 131 m., 125/6 f. 132 m., pszta 120 f. 127 m., 124 f. 134 m., 123/4 f. 135 m., 124/5 f. 136 m., dobrze pszta 124/5 f. 138 m., 127 f. 142 m., szklista 139 f. 148 m., jasno-pszta 130 f. 130 m., biała 129 f. 156 m., wysoko-pszta 129/30 f. 155 m., 130 f. i 130/1 f. 152 m., wysoko-pszta szklista 129/30 f. 155 m., 130/2 f. 156 m.; za ruską tr. czerwono-pszta 123/4 f. 123 m., pszta mała 116/7 f. 118 m., 121 f. 121 m., 125 f. 126 m., biała 125/6 f. 143 m., 127/8 f. 150 m., 131 f. 154 m., czerwono 120/1 f. 121 m., za girke 119 f. 108 m., 119/20 i 123 f. 113 m., 122/3 f. 115 m., 124/5 f. 121 m., 127 f. 126 m. za tonę. Terminy transito: na kwiecień-maj 147 m. płacono, na maj-czerwiec 148 1/2 m. żądano, 148 m. w poszukiwaniu. Cena regulacyjna za krajową 179 m., tranzytową 140 m. Żyto krajowe bez zmiany, tranzytowe droższe. Płacono za kraje 123 f. 145 m., 121/2 f. 144 m., za ruskie tr. 124 f. 89 m., 119 f. 88 m., 119/21 f. 87 m., 115 f. 86 m. Wszystkie za 120 f. na tonę. Terminy transito: na kwiecień-maj 96 1/2 m. w płaceni. Cena regulacyjna za krajowe 144 m., dolno-polskie 96 m., tranzytowe 88 m. Jęczmień kupowano polski tr. 109 funt. zatechły 90 m., ruski tr. 105 f. 86 m., 107/8 f. 88 m., 110 f. 90 m., 108 f. 92 m., 112 f. 93 m., lepszy 112 f. 98 m., jasny 117/8 f. 115 m., biały 111 f. 125 m., pastewny 86 m. za tonę. Owies bez ruchu. Groch polski pastewny tr. płacono po 102 m. za tonę. Rzepak polski tr. 245 m. za tonę płacono. Otręby pszenne grube 4.20 m., średnie 4.05 m., 4.10 m., 4.15 m., mialkcy 3.95 m., 4 m. za 50 kilogram. Spirytus loco podlegający cłu 53 m. w płaceni, nie podlegający 33 1/2 m. w płaceni. Na cukier nposobienie słabe, bez obrotów. Kurs w Gdańsku 205.50 m. za 100 rubli.

Węlna. W tych dniach sprzedano do Tomaszowa 40 cent. wełny średniej po 76 talarów. 100 pudów wełny ruskiej grubej po rs. 7 za pud do Łodzi, 150 kamieni wełny garbarskiej, litewskiej po rs. 5.50 za kamień do Brzezina, 100 kamieni takiejże wełny cienkiej po rs. 9.50 za kamień do Zgierza. Na składzie w Warszawie znajdują się obecnie 2500 cent. wełny dominalnej polskiej, 800 pudów ruskiej moiki z braku i 150 cent. wełny ze skór. Ceny są mocne. W interesie kontraktowym panuje cisza zupełna.

LISTA PRZYJEZDNYCH.

Hotel Angielski: Bronisław Sulimierski ob. ze Słupcy Izydor Grynbaum kup. z Kalisza, Dominik Adamowicz dymisjonowany porucznik z Wilna, Aleksander Trębicki sędzia gm. z Łomian, Mikołaj Izuraitow szl.-rotmistrz z Kalisza, Kazimierz Grudzicki ob. z Nieszawy.

Hotel Europejski: Aleksander Makowski ob. z Łukowa Korneli Kozłowski ob. z Będzina, Albert Gerard ob. z Wiednia, Wasili Jakunczykow r. handl. z Wiednia, Zenajda Moritz ob. z Wiednia, Henrietta Giesse ob. z Wiednia, Francois-Antoine kup. z Wiednia, Włodzimierz Charkiewicz ob. z Wilna, Tadeusz Popowski stud. z Petersburga, Anasztazy Sokolnicki ob. z Piotrkowa, Stanisław Rzewuski ob. z Lublina, Mieczysław Łabęcki ob. z Radomia, Marja Piliowska ob. z Mińska, Siergiej Iwanow of. z Włodawy, Zofja Kanatowa żona of. z Petersburga, Henry Mangels amer. ob. z Berlina, Lin Smith amer. ob. z Berlina, Louis Simons ob. z Berlina, Juljus von Lusen of. z Aleksandrji, Walerj Kinierski ob. z Radomia, Felician Marchwiński ob. z Płocka.

Hotel Dreźnieński: E. Skoryna emerytka z Mławy, J. Krajewski ob. z Nowej Aleksandrji, W. Barański ob. z Włoszczowy.

Hotel Lipski: K. Stejn mechanik z Tuły, A. Lipowski ob. z Miechowa, J. Kruszczyk kup. z Fabjanic, P. Chanutkiewicz ob. z Gostynina.

Hotel Niemiecki: A. Jurkiewicz ob. z w. Szpetal, A. Trej telegrafista z Mrozów, H. Russota żona kupca z Łodzi, Anna Reichman ob. z Częstochowy, A. Fludrzyński adw. z Mrozów, H. Neufeld ob. z Krakowa, J. Lejbowicz kup. z Petersburga, M. Kopelman ob. z Zamościa, M. Darzewski kup. z Elizawetgradu, J. Heiman ob. z w. Praski, A. Gotheil ob. z Łodzi, A. Bloch ob. z w. Byszków.

Hotel Paryski: Ludwik Kohn kup. z Częstochowy, Juljus Borst kup. ze Zgierza, Wilhelm Danziger ekspedytor z zagranicy, Helena Gralewska ob. z Rypina, Apolonja Trzebińska ob. z Kiele, Jakób Margules syn kupca z Noworadomska, Feliks Myśliński rejent z Noworadomska, Karol Sztark kup. z Tomaszowa, Ludwik Forszteter doktor z Petersburga, Dawid Ginsberg kup. z Sosnowca, Włodzimierz Peters kup.

z Płocka, Aleksander Gerdzel porucznik z Pułtuszka, Hiele Kogan kup. z Moskwy, Albrecht Grigo kup. z Łodzi, Antoni Lengiewicz ob. z Lasecznik, Herman Grundman kup. z Końska, Abram Bloch kup. z Kijowa.

Hotel Saski: Roman Miller ob. z Hrubieszowa, Ant. Bokszański d. kapitan z Lublina, Franciszek Banaszewski ksiądz z Czerniakowa, Feliks Halbersztat ksiądz z Siedlec, Józef Kolasinski ob. z Radomia, Wład. Marnowiecki veter. wojskowy z Cholma, Józefa Borysiewicz ob. z Pińska, Andrzej Stypułkowski ksiądz z Radzyna, Artr Biron d. pułkownik z Radzyna, Olga Iganowa córka urz. z Petersburga, Włod. Szachnin podpuk. z Kuchary, Mikołaj Zauszkiewicz poruc. z Wiązmy, Lucjan Wężyk ob. z Kalisza, Helena Sokółowa żona kapitana z Grajawa, Kazimierz Makarewicz emeryt z Nałęczowa.

Hotel Słowiański: K. Chrzanowski ob. z Pułtuszka, K. Ostrowski ksiądz prawosł. z Włodawy, F. Mejzner mechanik z Lublina, B. Adamowicz ob. z Kowna.

Hotel Victoria: Gustaw Stoltz rządca dóbr z Soboty, Mikołaj Prokopowicz pułkownik z Łukowa, Paweł Stral fabr. z Kattowic, Edmund Łaszal ob. z Góscieniec, Teodor Höffer kup. z Łodzi, Aleksy Borejsza kap. z Witebska, Georg Pfirrm insp. dr. z Wiednia, Cliegenstern kup. z Łodzi, Władysław Betticher ob. z Leśmierza, Efm Ledkiewicz urzędnik z Aleksandrowa.

TABELA WYGRANYCH

w czwartym dniu ciągnięcia V-iej klasy 151-iej Loterii klasycznej.

Dnia 12 grudnia 1888-go roku.

Table showing winning numbers and amounts for the 151st class lottery. Columns include 'Nr Wygr. rs.' and 'Nr Wygr. rs.' with corresponding values.

Po Rs. 100 wygrały NN-ra:

Table showing winning numbers for the 100 Rs. prize. Columns include 'Nr Wygr. rs.' and values.

Po Rs. 80 wygrały NN-ra:

Large table showing winning numbers for the 80 Rs. prize. Multiple columns of 'Nr Wygr. rs.' and values.

ODPOWIEDZI REDAKCJI.

— Panu J. Witosz.—Dłatego, że już raz odpowiadaliśmy, iż skoro p. Jasnikiewicz przyjedzie, doniesiemy. Nie przyjechał jednak dotąd.

— Pani Jadwidze L. — Z angielskich polecamy „Young La dies Journal”, wychodzi pod kierunkiem Harrisona od roku 1864-go co sroda i kosztuje 52 pensy rocznie, około 3 rs. Pisują ją Sheddock i Brett. Z irańskich dobry jest „La femme et la famille”, wychodzi co miesiąc i kosztuje z przesyłką 4 rs. rocznie. Wydaje Lefebure. Do współpracowników należy Flammarion. Nie słyszeliśmy o tłumaczeniu noweli, o które pani pyta.

— Pani Marji B.—Wymienione przez sz. panią bębniarki posiadają wielce problematyczną wartość, czyż nie lepiej, zamiast wierzyć w rozmaite wynalazki niespecjalistów, udać się po radę do lekarza?

— X. Y. — Nie wiemy, co jest w „Czarnym kajeciku”, ale jeżeli tylko to, co w nadesłanym wierszu, to lepiej niech go autor, czy też autorka, trzyma i nadal w ukryciu. Głośno wyjawianie afektów budzącego się serca jest dla młodych osób rzeczą zgoła nieostojową. A przytem wiersz (jestże to wiersz naprawdę?) dowodzi zupełnej nieznamości sztuki rymotworczej. A kodeks poetycki, podobnie, jak prawy, wspiera się na niewzruszonej zasadzie, która brzmi: „nieznajomością prawa nikt tłumaczyć się nie może”.

— Panu Z.—Korespondencja z Białogostoku o świątokrątwie nie pochodziła od naszego stałego korespondenta, p. Franciszka Glińskiego, lecz została nam zakomunikowana przez korespondenta przygodnego, który z wiadomością podzielił się też z Kur. poran.

— Panu X. — Na przedostatnim posiedzeniu komitetu kanalizacyjnego, na którym hr. Krasieński protokularnie zastrzegł, iż opracuje kontrprojekt kanalizacji domów prywatnych, obecni byli: przewodniczący p. prezydent miasta, członkowie pp. Grotowski, Majewski, Sokółowski, Ziętkowski, Brzezinski, Dziewulski, senator Gudowski, Lilpop, Natanson, L. hr. Krasieński, Strasburger, Nagórny, Berson, J. M. Kamiński, Wołowski, Markoni, Feist i Markiewicz, tudzież inż. Lindley i Lauber.

— Panu Bol. Ch.—Drukować nie będziemy.

— Płomykowi.—Mysł mglista, rymowanie wadliwe, ortografia błędna—oto „przeszkody”, dla których wiersz sz. pana drukowanym być nie może. Z ważniejszych błędów wymieniamy: „po czymem (zamiast: czym) pgrzebie”, „poodal (zam. nieopodal)”, „schorzały” (zam. schorzały), rym „męczy i więcej” i t. p. Rekopisów drobnych nie zwracamy.

— Panu M. I.— „Pieśń życia” to, zdaniem naszym, zaogólny tytuł dla piosenki smutnej, którą nam sz. pan nadesłał. Rymowana ona gładko, ale zbyt monotonna i pesymistyczna.

— Panu Borowskiemu.— Rzeka Gida płynie na Pomorzanie i bierze początek w jeziorze Wierzechowskiem. Nazwisko bierze od wsi tegoż miana.

— Panu S. S., star. prenum. — Przedewszystkiem Wojciech Gerson.

— Panu F. G. z ul. Chmielnej.— Życzeniu sz. pana za dość uczynić nie możemy. Tego rodzaju listy, jako w interesie osób lub firm prywatnych pisane, mogą być drukowane tylko w dziele ogłoszeń.

— Panu Cz. w Białymstoku.—Dr. Pawiński i dr. Teodor Durin.

— Prenumeratorem w Starosielcach.— Prawie wszystkie szkoły rzemieślnicze w Warszawie przyjmują pensjonarki. Z tych wymieniamy: p. Aleksandry Korycińskiej, Trębacka, 2, przyjmuje panienki na stałe, zapewniając im macierzyńską opiekę, wynagrodzenie 20 rs. miesięcznie; p. Jadwiga Pomorska, Niecała, 10, i p. Rossowiecka, Elektoralna, 5, przyjmują też pensjonarki, opłata wynosi 25 rs. miesięcznie.

MAGAZYN FRANCUSKI UL. HR. BERGA 8. poleca w największym wyborze od najtańszych WSZELKIE ZABAWKI zagraniczne i krajowe, ozdoby na choinki, przybory do kotyjlona, Panama do plam, Kabyline do farbowania, Filtry Albert do wody, Gilzy Le Suprême Georges et Comp. (a nie Grogres et Comp., albo Ch. Spitz et Comp.) i t. d. 1241

Table with railway schedule information. Columns include 'ROZKŁAD JAZDY NA KOLEJACH ŻELAZNYCH od dnia 13-go listopada.', 'POCIĄGI', and 'Odchodzą i Przychodzą godziny i minuty'. It lists routes like Warsaw-Wienna, Warsaw-Bydgoska, etc.